

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2302/2001 af 15. november 2001 om gennemførelsesbestemmelser til artikel 12, stk. 2, i aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra** 1
- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 2303/2001 af 15. november 2001 om indgåelse af to aftaler i form af brevvekslinger om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Senegal om fiskeri ud for Senegal, for henholdsvis perioden 1. maj 2001 til 31. juli 2001 og perioden 1. august 2001 til 31. december 2001** 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2304/2001 af 27. november 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 8
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 2305/2001 af 27. november 2001 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for ris med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2001/2002** 10
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2306/2001 af 27. november 2001 om udstedelse af eksportlicenser for forarbejdede frugter og grøntsager 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2307/2001 af 27. november 2001 om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager 14
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2308/2001 af 27. november 2001 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2300/2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningsprodukter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 2309/2001 af 27. november 2001 om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko 17

★ Kommissionens direktiv 2001/101/EF af 26. november 2001 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler	19
II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
Kommissionen	
2001/829/EF, EKSF:	
★ Kommissionens beslutning af 28. marts 2001 om Italiens påtænkte statsstøtte til fordel for Ferriere Nord SpA ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1010)	22
2001/830/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 20. november 2001 om en dispensationsanmodning fra Tyskland i henhold til artikel 8, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (meddelt under nummer K(2001) 3651)	28
2001/831/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 27. november 2001 om forlængelse af gyldighedsperioden for beslutning 1999/178/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til tekstilprodukter ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 3680)	29
2001/832/EF:	
★ Kommissionens beslutning af 27. november 2001 om forlængelse af gyldighedsperioden for beslutning 1999/179/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 3681)	30
Den Europæiske Centralbank	
2001/833/EF:	
★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 16. november 2001 om ændring af retningslinje ECB/2000/1 om de nationale centralbankers forvaltning af Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver og om den juridiske dokumentation for transaktioner vedrørende Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver (ECB/2001/12)	31

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2302/2001

af 15. november 2001

om gennemførelsesbestemmelser til artikel 12, stk. 2, i aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra⁽¹⁾, særlig artikel 12, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved indførsel i Fyrstendømmet Andorra af varer, som henhører under HS-kode 2402 og 2403 og er fremstillet i Fællesskabet af råtabak, der opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, i nævnte aftale, anvendes der en præferencesats svarende til 60 % af den sats, der i Fyrstendømmet Andorra anvendes for de samme varer over for tredjelande, jf. artikel 12, stk. 2, i nævnte aftale.
- (2) Der bør fastlægges gennemførelsesbestemmelser til artikel 12, stk. 2, for at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af denne artikel —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

Ved indførsel af varer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i aftalen i form af brevveksling mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Fyrstendømmet Andorra, i det følgende benævnt »aftalen«, anvendes der en præferencesats ved fremlæggelse af det certifikat, der er vist i bilaget.

Artikel 2

Almindelige betingelser for udstedelse

1. Certifikatet udstedes af toldmyndighederne i eksportlandet på anmodning af eksportøren eller dennes bemyndigede repræsentant, på førstnævntes ansvar. Med henblik herpå

⁽¹⁾ EFT L 374 af 31.12.1990, s. 14. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

udfylder eksportøren eller dennes bemyndigede repræsentant det certifikat, der er vist i bilaget, på et af de sprog, hvorpå aftalen er affattet.

2. Certifikatet udstedes af toldmyndighederne i en af Fællesskabets medlemsstater, hvis de varer, der henhører under HS-kode 2402 og 2403, er fremstillet i Fællesskabet af råtabak, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet.

3. De toldmyndigheder, der har udstedt certifikatet, træffer alle nødvendige foranstaltninger for at kontrollere, at de pågældende betingelser er opfyldt. Til dette formål har de ret til at kræve enhver form for beviser og foretage enhver kontrol, de finder nødvendig. Toldmyndighederne sikrer desuden, at formularen er behørigt udfyldt.

4. En eksportør, der anmoder om udstedelse af et certifikat, skal på begæring af toldmyndighederne i det eksportland, hvor certifikatet er udstedt, til enhver tid kunne fremlægge relevant dokumentation for, at der er foretaget den nødvendige bearbejdning, og at varen har status som fællesskabsvare, jf. aftalens artikel 12, stk. 2.

5. Certifikatet påtegnes af toldmyndighederne og stilles til rådighed for eksportøren, så snart udførslen faktisk har fundet sted eller er sikret. Den myndighed, der har udstedt certifikatet, bevarer en kopi af dokumentet.

6. De udstedende toldmyndigheder giver hvert dokument et nummer. Kopierne har det samme nummer som originalen.

Artikel 3

Forbud mod toldgodtgørelse eller -fritagelse

1. Råtabak i fri omsætning, der anvendes ved fremstilling af de forarbejdede varer, for hvilke der er udstedt eller udfærdiget et certifikat i overensstemmelse med artikel 2, er ikke omfattet af nogen form for toldgodtgørelse eller -fritagelse i Fællesskabet.

2. Eksportører af varer, der er omfattet af et certifikat, skal på begæring af toldmyndighederne i Fællesskabet til enhver tid kunne fremlægge relevant dokumentation for, at der ikke er opnået godtgørelse for det indførte råtabak, som er anvendt til fremstilling af de pågældende varer, og at al told og alle afgifter med tilsvarende virkning, der pålægges denne råtabak, faktisk er betalt.

Artikel 4

Efterfølgende udstedelse

1. Uanset artikel 2, stk. 5, kan et certifikat undtagelsesvis udstedes efter udførslen af de varer, certifikatet vedrører, men kun inden for tre måneder fra datoen for udførslen.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i anmodningen anføre sted og dato for udførslen af de varer, som anmodningen vedrører, og årsagerne til sin anmodning.

3. På certifikater, der udstedes efterfølgende, anføres en af følgende påtegninger i rubrik 8:

EXPEDIDO A POSTERIORI, UDSTEDT EFTERFØLGENDE, NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT, ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ, ISSUED RETROACTIVELY, DÉLIVRÉ A POSTERIORI, RILASCIATO A POSTERIORI, ACHTERAF AFGEGEVEN, EMITIDO A POSTERIORI, ANNETTU JÄLKIKÄTEEN, UTFÄRDAT I EFTERHAND, EMES A POSTERIORI.

Artikel 5

Udstedelse af et duplikateksemplar af certifikatet

1. I tilfælde af tyveri, bortkomst eller ødelæggelse af et certifikat kan eksportøren henvende sig til de toldmyndigheder, der udstedte det, og anmode om at få udstedt et duplikateksemplar på grundlag af de hos disse myndigheder beroende udførselsdokumenter.

2. På det således udstedte duplikateksemplar anføres en af følgende påtegninger i rubrik 8:

DUPLICADO, DUPLIKAT, ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ, DUPLICATE, DUPLICATA, DUPLICATO, DUPLICAAT, SEGUNDA VIA, KAKSOISKAPPALE, DUPLICAT.

3. Duplikateksemplaret, der skal påføres samme udstedelsesdato som det originale certifikat, får virkning fra denne dato.

Artikel 6

Certifikatets gyldighed

1. Certifikatet er gyldigt i fire måneder fra den dato, hvor det er udstedt i udførselslandet, og skal inden for samme periode fremlægges for indførselslandets toldmyndigheder.

2. Varecertifikater, som fremlægges for toldmyndighederne i Fyrstendømmet Andorra efter den endelige fremlæggelsesdato, der er fastlagt i stk. 1, kan godtages som grundlag for præferencebehandlingen jf. aftalens artikel 12, stk. 2, når overskridelsen

af fristen skyldes særlige omstændigheder, eller hvis varerne er frembudt før den nævnte endelige fremlæggelsesdato.

Artikel 7

Fremlæggelse af certifikatet

1. Anmodningen om præferencebehandling indgives af importøren på det tidspunkt, hvor toldskylden opstår.

2. Certifikaterne fremlægges for toldmyndighederne i Fyrstendømmet Andorra til støtte for den toldangivelse, der gav anledning til toldskylden. Disse myndigheder kan forlange en oversættelse af certifikatet.

Artikel 8

Støttedokumenter

De i artikel 2, stk. 4, omhandlede dokumenter, der benyttes som bevis for, at varer, der er omfattet af certifikatet, opfylder betingelserne for præferencebehandlingen i aftalens artikel 12, stk. 2, og de øvrige betingelser i denne forordning, kan bl.a. omfatte følgende:

- a) dokumentation for, at den anvendte råtabak har status som fællesskabsvare, udfærdiget i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser
- b) direkte dokumentation for fremstillingsprocessen for de omhandlede varer hos den pågældende eksportør eller leverandør, f.eks. hidrørende fra hans eksterne eller interne regnskab.

Artikel 9

Opbevaring af certifikater og støttedokumenter

1. En eksportør, der anmoder om udstedelse af et certifikat, skal i mindst tre år opbevare de i artikel 2, stk. 4, omhandlede dokumenter.

2. Fyrstendømmet Andorras toldmyndigheder skal i mindst tre år opbevare de certifikater, der fremlægges for dem.

Artikel 10

Gensidig bistand

1. Toldmyndighederne i Fællesskabets medlemsstater forsyner gennem Kommissionen hinanden med aftryk af de stempler, de anvender på deres toldsteder til udstedelse af certifikaterne, og med adresserne på de toldmyndigheder, der er ansvarlige for at efterprøve disse certifikater.

2. For at sikre en korrekt anvendelse af denne forordning yder toldmyndighederne i Fællesskabets medlemsstater og i Andorra gensidig bistand ved kontrol af dokumenters ægthed og nøjagtighed samt af den korrekte anvendelse af bestemmelserne i de ovenstående artikler.

*Artikel 11***Efterfølgende kontrol**

1. Efterfølgende kontrol af certifikater foretages ved stikprøver, og i øvrigt når Fyrstendømmet Andorras toldmyndigheder har begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, hvorvidt der er foretaget den nødvendige bearbejdning, de pågældende varers status som fællesskabsvarer eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne forordning.

2. Ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal Fyrstendømmet Andorras toldmyndigheder tilbagesende certifikatet til udførselslandets toldmyndigheder, om fornødent med angivelse af de materielle eller formelle årsager, der berettiger en undersøgelse. Samtlige dokumenter og oplysninger, som de er kommet i besiddelse af, og som tyder på, at angivelserne i certifikatet er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om kontrol.

3. Kontrollen gennemføres af udførselslandets toldmyndigheder. De har i denne sammenhæng ret til at kræve enhver form for dokumentation og foretage enhver form for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. De toldmyndigheder, der anmoder om kontrol, skal underrettes om resultaterne af denne kontrol hurtigst muligt. Det skal klart fremgå af disse resultater, om dokumenterne er

ægte, og om de pågældende varer opfylder betingelserne i artikel 12, stk. 2.

5. Hvis der i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl, ikke foreligger svar inden for ti måneder regnet fra datoen for kontrolanmodningen, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå, om de pågældende dokumenter er ægte, om der er foretaget den nødvendige bearbejdning, eller om den anvendte råtabak har status som fællesskabsvare, afslår Fyrstendømmet Andorras toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling.

*Artikel 12***Sanktioner**

Der iværksættes sanktioner mod enhver person, der udfærdiger eller lader udfærdige et dokument med urigtige oplysninger for at opnå den præferencebehandling for varer, der er omhandlet i aftalens artikel 12, stk. 2.

*Artikel 13***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2001.

På Rådets vegne

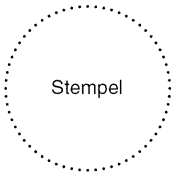
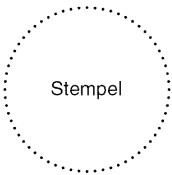
M. AELVOET

Formand

BILAG

CERTIFIKAT MED HENBLIK PÅ ANVENDELSEN AF ARTIKEL 12, STK. 2, I AFTALEN OM TOLDUNIONEN MELLEM EF OG ANDORRA

1. Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	CERTIFIKAT FOR UDFØRSEL TIL ANDORRA AF FABRIKERET TOBAK HENHØRENDE UNDER HS-KODE 2402 OG 2403 Nr. ORIGINAL	
3. Modtager (navn, fuldstændig adresse, land)	2. Sidste dato for frembydelse af dette certifikat for toldmyndighederne i Fyrstendømmet Andorra	
NOTER: A. Certifikatet udfærdiges i en original og en kopi. B. Originalen og kopien fremlægges for det toldsted, hvor formaliteterne ved udførslen opfyldes, med henblik på påtegning. C. Den således påtegnede original fremlægges for toldstedet i Andorra.		4. Fakturanummer/-numre
5. Kollienes mærker, numre og art	6. Bruttovægt (kg)	7. Nettovægt (kg)
8. Bemærkninger		
9. TOLDVÆSENETS PÅTEGNING Rigtig og bekræftet erklæring Udførselsdokument formular nr. af Toldsted: Udstedelsesland: Sted, dato (Underskrift)	10. EKSSPORTØRENS ERKLÆRING Undertegnede erklærer, at det fabrikerede tobak henhørende under ovennævnte HS-kode 2402 eller 2403 er fremstillet af råtabak, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet. De ovenfor anførte varer opfylder betingelserne for at opnå dette certifikat. Sted, dato (Underskrift)	

11. Anmodning om kontrol til:	12. RESULTAT AF KONTROLLEN
Der anmodes herved om kontrol af dette certifikat med hensyn til ægtheden og rigtigheden Sted , dato (Underskrift)	Kontrollen har vist, at dette certifikat (*): ☐ er udstedt af det angivne toldsted, og at angivelserne i det er rigtige ☐ ikke opfylder de stillede krav med hensyn til ægthed og rigtighed (se vedføjede bemærkninger). Sted , dato (Underskrift) _____ (*) Sæt kryds ved det gældende.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2303/2001

af 15. november 2001

om indgåelse af to aftaler i form af brevvekslinger om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Senegal om fiskeri ud for Senegal, for henholdsvis perioden 1. maj 2001 til 31. juli 2001 og perioden 1. august 2001 til 31. december 2001

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, sammenholdt med artikel 300, stk. 2 og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Fællesskab og Republikken Senegal har ført forhandlinger med henblik på at fastlægge de ændringer eller tilføjelser, der skal foretages i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og regeringen for Republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst ⁽³⁾ ved udløbet af perioden for anvendelse af den protokol, der er knyttet til aftalen.

(2) Under forhandlingerne besluttede de to parter at forlænge den nuværende protokol med to perioder efter hinanden på henholdsvis tre og fem måneder i henholdsvis perioden 1. maj til 31. juli og perioden 1. august til 31. december 2001 i form af brevvekslinger, der blev paraferet henholdsvis den 23. april og den 1. juni 2001, i afventning af afslutningen af forhandlingerne om ændringerne af den protokol, der skal aftales.

(3) Det er i Fællesskabets interesse at godkende disse to forlængelser.

(4) Det er vigtigt at bekræfte nøglen for fordeling af mulighederne for trawlfiskeri og tunfiskeri på medlemsstaterne i den protokol, der lige er udløbet, samt nøglen for fordeling af EF-redernes forpligtelse til at lande tun i Senegal som fastsat i punkt C i bilag I til protokollen —

Økonomiske Fællesskab og regeringen for Republikken Senegal om fiskeri, for henholdsvis perioden 1. maj til 31. juli og perioden 1. august til 31. december 2001, godkendes på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til de to aftaler er knyttet til Rådets afgørelse 2001/795/EF ⁽⁴⁾ af 29. oktober 2001 om aftalernes undertegnelse og midlertidige anvendelse.

Artikel 2

De muligheder for trawl- og tunfiskeri, der er fastsat forholdsmæssigt i tid i artikel 1, fordeles mellem medlemsstaterne efter følgende nøgle:

Kategori 1:	331 BRT	Grækenland
Kategori 2:	3 750 BRT	Spanien
Kategori 3:	1 800 BRT	
	800 BRT	Italien
	1 000 BRT	Spanien
Kategori 4:	4 119 BRT	
	3 749 BRT	Spanien
	370 BRT	Portugal
Kategori 5:	5 fartøjer	Spanien
	7 fartøjer	Frankrig
Kategori 6:	23 fartøjer	Spanien
	18 fartøjer	Frankrig
Kategori 7:	20 fartøjer	Spanien
	3 fartøjer	Portugal.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De to aftaler i form af brevvekslinger om forlængelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske

Hvis licensansøgningerne fra disse medlemsstater ikke udtømmer de i protokollen fastsatte fiskerimuligheder, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra andre medlemsstater i betragtning.

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 188.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 25.10.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 226 af 29.8.1980, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT L 300 af 16.11.2001, s. 41.

Artikel 3

Den forpligtelse til direkte landing, der for notfartøjer med fryseanlæg til tunfiskeri er fastsat i punkt C i bilag I til protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Senegal om fiskeri ud for Senegals kyst, for henholdsvis perioden 1. maj til 31. juli og

perioden 1. august til 31. december 2001, opfyldes af EF-rederne forholdsmæssigt i tid efter følgende fordelingsnøgle:

— fiskerfartøjer til tunfiskeri under fransk flag	44 %
— fiskerfartøjer til tunfiskeri under spansk flag	56 %

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 2001.

På Rådets vegne

M. AELVOET

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2304/2001
af 27. november 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. november 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	78,7
	204	77,6
	999	78,2
0707 00 05	052	157,0
	999	157,0
0709 90 70	052	139,6
	999	139,6
0805 20 10	052	60,8
	204	73,1
	999	66,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	60,9
	204	62,3
	464	173,9
	999	99,0
0805 30 10	052	51,0
	388	63,0
	524	50,5
	600	56,2
	999	55,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	30,2
	060	33,6
	400	85,3
	404	88,8
	720	114,1
	999	70,4
	052	101,0
0808 20 50	064	73,8
	400	111,0
	720	99,4
	999	96,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2305/2001**af 27. november 2001****om åbning og forvaltning af et toldkontingent for ris med oprindelse i de mindst udviklede lande for produktionsåret 2001/2002**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2820/98 af 21. december 1998 om anvendelse af et flerårigt arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. juli 1999 til 31. december 2001 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 416/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2820/98 fastsætter, at indtil toldsatsene i den fælles toldtarif er fuldstændigt suspenderet i overensstemmelse med stk. 3, åbnes der for hvert produktionsår et globalt toldkontingent med nulsats for varer under pos. 1006, som har oprindelse i de mindst udviklede lande, der er opført i bilag IV. Det første toldkontingent for produktionsåret 2001/02 er på 2 517 tons, ækvivalent afskallet ris, for varer under KN-kode 1006.
- (2) De mængder ris, der henføres under det globale toldkontingent, bør importeres på de bedst mulige konkurrencevilkår og således, at forstyrrelser på fællesmarkedet undgås.
- (3) For at kunne åbne og forvalte importkontingenterne er det nødvendigt at fastsætte detaljerede regler. Formålet med disse regler bør være at sikre, at de økonomiske fordele, som kontingenter medfører (»quota rent«-effekten), tilfalder de begunstigede lande, særlig deres landbrugssektor.
- (4) De detaljerede regler for åbningen og forvaltningen af kontingentet bør kun gælde for et enkelt produktionsår. De bør revideres ved udgangen af denne periode, og der kan efterfølgende fastlægges regler for en længere periode på baggrund af erfaringerne.
- (5) Bestemmelserne vedrørende dokumentation for oprindelse er fastsat i artikel 67 til 97 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽³⁾ af 2. juli 1993 om

visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, senest ændret ved forordning (EF) nr. 993/2001 ⁽⁴⁾, og indeholder en definition af begrebet produkter med oprindelsesstatus, når der er tale om generelle toldpræferencer.

- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for Generelle Præferencer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning fastlægges reglerne for åbning og forvaltning af det toldkontingent for ris, der er omhandlet i artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2820/98, for produktionsåret 2001/02.

Artikel 2

1. Der åbnes et globalt toldkontingent på 2 517 tons varer henhørende under KN-kode 1006, udtrykt i ækvivalent afskallet ris, for indførsel med oprindelse i de mindst udviklede lande, der er anført i bilag IV til forordning (EF) nr. 2820/98. Satsen for omregning af afskallet ris til de andre produkter (uafskallet, delvis sleben eller sleben ris) er den samme som den, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 467/67 ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2325/88 ⁽⁶⁾. Kontingentets løbenummer er 09.4171.

2. Al told ved indførsel i henhold til det i stk. 1 nævnte kontingent suspenderes.

3. Det i stk. 1 nævnte kontingent åbnes indtil 31. august 2002.

Artikel 3

1. Import i henhold til det i artikel 2 nævnte kontingent kræver importlicens.

2. Bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1095/2001 ⁽⁸⁾, om licenser finder anvendelse på de i stykke 1 nævnte licenser, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

⁽¹⁾ EFT L 357 af 30.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 60 af 1.3.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 141 af 28.5.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 204 af 24.8.1967, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 202 af 27.7.1988, s. 41.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 150 af 6.6.2001, s. 25.

3. På dagen for licensansøgningernes indgivelse sender medlemsstaterne Kommissionen en fax eller e-brev med oplysninger om de mængder, opdelt efter sekscifret KN-kode og oprindelsesland, for hvilke der er ansøgt om importlicens, samt ansøgerne navn og adresse.

4. Importlicensen udstedes den 11. arbejdsdag efter dagen for indgivelse af ansøgningen, forudsat at den i artikel 2, stk. 1, fastsatte mængde ikke er nået.

5. Den dag, hvor de mængder, der ansøges om, overstiger de i artikel 2, stk. 1, nævnte mængder, fastsætter Kommissionen en fælles procentsats for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om, og underretter medlemsstaterne herom senest ti arbejdsdage fra dagen for ansøgningernes indgivelse.

6. Når der som følge af anvendelsen af nedsættelsesprocenten udstedes licens for en mængde på under 20 tons, kan licensansøgningen trækkes tilbage senest to arbejdsdage efter offentliggørelsen af meddelelsen om nedsættelsesprocent. Sikkerhedsstillelsen frigives øjeblikkeligt.

7. Hvis den mængde, som importlicensen udstedes for, er mindre end den mængde, der er ansøgt om, nedsættes den i artikel 4, stk. 4, nævnte sikkerhed tilsvarende.

8. Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan de rettigheder, der er knyttet til importlicensen, ikke overdrages.

Artikel 4

1. De i artikel 3 nævnte importlicenser er gyldige i seks måneder.

2. Licensansøgninger skal af den erhvervsdrivende indsendes til medlemsstaternes myndigheder, hvor ansøgeren opføres i et offentligt register.

3. Importlicenserne gælder i hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at importere varen inden for licensens gyldighedsperiode, og denne sikkerhed fortabes helt eller delvis, hvis importen eller eksporten ikke eller kun delvis finder sted inden for nævnte frist, medmindre der foreligger force majeure.

4. Som en undtagelse fra artikel 10 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1162/95⁽¹⁾ er sikkerhedsstillelsen i forbindelse med de i stykke 3 nævnte licenser 46 EUR pr. ton ris.

5. Licensansøgningerne ledsages af

— bevis for, at ansøgeren er en fysisk eller juridisk person, der har udøvet handelsvirksomhed i rissektoren i mindst 12 måneder, og som er registreret i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives

— en skriftlig erklæring fra ansøgeren om, at han kun har indgivet én ansøgning. Indgiver ansøgeren mere end én ansøgning om importlicens, tages ingen af dem i betragtning.

6. Den margin, der er tilladt ifølge artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000, finder ikke anvendelse.

7. Ansøgningen om importlicens og selve licensen skal indeholde følgende angivelse i rubrik 20:

»Ris med oprindelse i: ... (navn på det eller de lande, der er anført i bilag IV til forordning (EF) nr. 2820/98), indført i henhold til artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2820/98.«

8. Licensansøgningen og importlicensen skal i rubrik 8 indeholde oplysning om oprindelseslandet, og der skal sættes kryds ved »ja«.

Artikel 5

1. Der fremlægges bevis for oprindelsesstatus for produkter, der indføres under det i artikel 2 nævnte kontingent, ved hjælp af et oprindescertifikat, formular A, som udstedes efter bestemmelserne i artikel 67 til 97 i forordning (EØF) nr. 2454/93.

2. I rubrik 4 i oprindescertifikatet, formular A, anføres

— sætningen »Kontingent — forordning (EF) nr. .../...«

— datoen for lastningen af risen i det begunstigede eksportland og det produktionsår, for hvilket leveringen finder sted

— KN-kode 1006 (opdelt efter sekscifret KN-kode).

Artikel 6

Medlemsstaterne giver Kommissionen følgende oplysninger pr. fax eller e-post:

a) Senest to arbejdsdage efter licensudstedelsen oplyses de mængder, der er udstedt licenser for, med angivelse af dato, oprindelsesland og licenshaverens navn og adresse.

b) Hvis licensen annulleres, gives der senest to arbejdsdage efter annulleringen oplysning om de mængder, der er annulleret licenser for, samt navn og adresse på indehaverne af de annullerede licenser.

c) Den sidste arbejdsdag i hver måned gives der oplysning om de mængder for hvert oprindelsesland, der rent faktisk er overgået til fri omsætning i den pågældende måned.

Ovennævnte oplysninger skal indsendes særskilt, men efter samme bestemmelser som oplysningerne om andre importlicensansøgninger.

⁽¹⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes indtil den 31. august 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2306/2001
af 27. november 2001
om udstedelse af eksportlicenser for forarbejdede frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1429/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for forarbejdede frugter og grøntsager, undtagen for tilsat sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1963/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 2029/2001 ⁽³⁾ er det fastsat, for hvilke mængder der kan ansøges om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, undtagen de eksportlicenser, der ansøges om i forbindelse med fødevarerhjælp.
- (2) I artikel 4 i forordning (EF) nr. 1429/95 er det fastsat, på hvilke betingelser Kommissionen kan træffe særlige foranstaltninger for at undgå overskridelse af de mængder, som der kan ansøges om eksportlicenser for.
- (3) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, vil den mængde på 300 tons appelsinsaft med et sukkerindhold på 10° Brix og derover, men under 22° Brix, der er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 2029/2001, nedsat og forhøjet med de i artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1429/95 omhandlede mængder, blive overskredet, hvis der uden begrænsninger udstedes licenser med forudfastsættelse af

restitutionen i forbindelse med de ansøgninger, der er indgivet fra den 22. November 2001. Der bør derfor anvendes en nedsættelseskoefficient for de mængder, der blev ansøgt om den 22. november 2001, og ske en afvisning af de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, der blev indgivet senere med henblik på udstedelse i indeværende periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen for appelsinsaft med et sukkerindhold på 10° Brix og derover, men under 22° Brix for hvilke ansøgningerne blev indgivet den 22. november 2001 i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 2029/2001, udstedes for 88,9 % af de mængder, der er ansøgt om.

For det ovennævnte produkt afvises de ansøgninger om eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen, der blev indgivet efter den 22. november 2001 og inden den 22. februar 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 141 af 24.6.1995, s. 28.

⁽²⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 274 af 17.10.2001, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2307/2001
af 27. november 2001
om udstedelse af eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De vejledende mængder for andre eksportlicenser af type B end dem, der ansøges om i forbindelse med fødevarehjælp, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2102/2001 ⁽²⁾.
- (2) I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen råder over dags dato, er de vejledende mængder for druer til spisebrug, som er fastsat for den igangværende eksportperiode, snart ved at blive overskredet. Denne

overskridelse vil skade ordningen for eksportrestitutioner for frugt og grøntsager.

- (3) For at råde bod på denne situation bør der ske en afvisning af ansøgninger om licenser af type B for druer til spisebrug, der udføres efter den 28. november 2001, indtil udgangen af den igangværende eksportperiode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For druer til spisebrug afvises de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der indgives efter artikel 1 i forordning (EF) nr. 2102/2002, og for hvilke produkternes udførselsangivelse blev antaget efter den 28. november 2001, men inden den 15. januar 2002.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 283 af 27.10.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2308/2001**af 27. november 2001****om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2300/2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan, Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Som følge af en sen fremsendelse af oplysninger er det blevet konstateret, at tallet for nelliker, der produceres i Fællesskabet,

bør ændres; bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 2300/2001 ⁽³⁾ bør derfor korrigeres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilaget til forordning (EF) nr. 2300/2001 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2001.

Den anvendes fra den 28. november til den 11. december 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 21.

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. november 2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 28. november til 11. december 2001

Fællesskabets produktionspris	Enkelt blomstrede nelliker (standard)	Mange blomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	13,81	12,11	40,47	16,75
Fællesskabets importpris	Enkelt blomstrede nelliker (standard)	Mange blomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	12,51	12,72
Marokko	15,77	13,28	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2309/2001**af 27. november 2001****om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Israel, Jordan, Marokko og Cypern samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster.

- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 747/2001 ⁽³⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse varer med oprindelse i Cypern, Egypten, Israel, Malta, Marokko, Tunesien, Tyrkiet og på Vestbredden og i Gazastriben og om retningslinjer for forlængelse og tilpasning af disse toldkontingenter.

- (3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2300/2001 ⁽⁴⁾, berigtiget ved forordning (EF) nr. 2308/2001 ⁽⁵⁾, er Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse.

- (4) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2062/97 ⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat.

- (5) For enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko blev den ved forordning (EF) nr. 747/2001 fastsatte præferencetold suspenderet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2301/2001 ⁽⁸⁾.

- (6) På grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en genindførelse af præferencetolden for enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Marokko. Præferencetolden bør derfor genindføres.

- (7) I perioden mellem møderne i Forvaltningskomitéen for Levende Planter og Blomsterdyrkningens Produkter bør Kommissionen træffe disse foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) (KN-kode ex 0603 10 20) med oprindelse i Marokko genindføres den ved forordning (EF) nr. 747/2001 fastsatte præferencetold.

2. Forordning (EF) nr. 2301/2001 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 28. november 2001.

Den anvendes fra den 28 november 2001.

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.⁽³⁾ EFT L 109 af 19.4.2001, s. 2.⁽⁴⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 21.⁽⁵⁾ Se side 15 i denne Tidende.⁽⁶⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.⁽⁷⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.⁽⁸⁾ EFT L 308 af 27.11.2001, s. 23.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2001/101/EF**af 26. november 2001****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 6, andet afsnit, første led, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 64/433/EØF af 26. juni 1964 om sundhedsmæssige problemer vedrørende handelen med fersk kød inden for Fællesskabet ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 95/23/EF ⁽³⁾, indeholder en definition af kød, der blev fastsat med henblik på hygiejnen og beskyttelse af folkesundheden. Definitionen omfatter alle spiselige dele af husdyr. Den stemmer imidlertid ikke overens med forbrugernes opfattelse af kød og oplyser ikke forbrugeren om den egentlige art af det produkt, der betegnes »kød«.
- (2) En række medlemsstater har vedtaget en definition af »kød«, bestemt til mærkning af produkter, der indeholder kød. Medlemsstaternes forskelligartede fremgangsmåder har imidlertid medført forskelle, der skader det indre markeds funktion, og som gør det nødvendigt at udarbejde en harmoniseret definition.
- (3) I bilag I til direktiv 2000/13/EF er der fastlagt visse kategorier af ingredienser, for hvilke angivelse af kategorien i ingredienslisten kan erstatte angivelse af den specifikke betegnelse for den pågældende ingrediens.
- (4) Bilaget omfatter ikke kategorien »kød«, hvilket medfører problemer i forbindelse med anvendelsen af direktiv 2000/13/EF, bl.a. med hensyn til angivelse af ingredienslisten og angivelsen af ingrediensmængderne. Der bør derfor fastsættes en harmoniseret definition af kategori-betegnelsen »kød« for så vidt angår anvendelsen af direktiv 2000/13/EF.

- (5) Da forbrugerne har krav på god og klar oplysning som grundlag for at vælge deres fødevarer og vurdere forskellene i salgspriserne, bør angivelsen af de(n) anvendte art(er) ledsage denne kategoribetegnelse.
- (6) Definitionen gælder udelukkende i forbindelse med mærkning af produkter, hvori kød indgår som en ingrediens. Definitionen anvendes således ikke i forbindelse med mærkning af kødudskæringer og kropsdele, når de markedsføres uden forarbejdning.
- (7) Maskinudbenet kød er væsensforskelligt fra den opfattelse, forbrugerne har af »kød«. Maskinudbenet kød bør derfor ikke være omfattet af definitionen.
- (8) Maskinudbenet kød bør derfor betegnes ved dets specifikke navn, dvs. »maskinudbenet kød«, og dyreart, i overensstemmelse med reglen i artikel 6, stk. 6, i direktiv 2000/13/EF. Denne mærkningsbestemmelse gælder for produkter, der er omfattet af EF-definitionen af »maskinudbenet kød«.
- (9) De øvrige dele af dyr, der er egnet til konsum, men som ikke er produkter, der er omfattet af definitionen af »kød« med henblik på mærkning, bør ligeledes efter samme princip betegnes ved deres specifikke navn.
- (10) For at indholdet af »kød« i en vare kan bestemmes på en ensartet måde, bør der fastsættes maksimumsgrænser for indhold af fedtstoffer og af bindevæv for de produkter, der kan betegnes med kategoribetegnelsen »kød«. Disse grænser berører ikke de særlige bestemmelser for hakket kød og tilberedt kød i Rådets direktiv 94/65/EF af 14. december 1994 om krav til fremstilling og afsætning af hakket kød og tilberedt kød ⁽⁴⁾.
- (11) Når disse maksimumsgrænser overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, bør indholdet af »kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten bør, foruden betegnelsen »...kød«, omfatte angivelse af fedtindholdet og/eller bindevævsindholdet.
- (12) Det er ligeledes nødvendigt at fastsætte en harmoniseret metode til bestemmelse af indholdet af bindevæv.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽³⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

- (13) Direktiv 2000/13/EF bør derfor ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.
- (14) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Levnedsmiddelkomité —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 2000/13/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne tillader handel med produkter, der opfylder kravene i direktiv 2000/13/EF, som ændret ved nærværende direktiv, senest den 31. december 2002.

2. Medlemsstaterne forbyder handel med produkter, der ikke opfylder kravene i direktiv 2000/13/EF, som ændret ved nærværende direktiv, med virkning fra den 1. januar 2003.

Produkter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, men som er mærket før den 1. januar 2003, kan dog fortsat sælges, indtil lagrene er tømt.

Artikel 3

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2001.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I bilag I til direktiv 2000/13/EF indsættes som sidste afsnit:

Definition

Betegnelse

»Skeletmuskulatur (**) af pattedyr og fugle, der er anerkendt som egnet til konsum, inklusive det naturligt indeholdte eller omliggende væv, med et indhold af fedtstoffer og bindevæv, der ikke overstiger de værdier, som er fastsat nedenfor, når kødet udgør en ingrediens i et andet levnedsmiddel. Denne definition omfatter ikke produkter, der er omfattet af Fællesskabets definition af »maskinudbenet kød«.

»...kød«, hvor det samtidig angives, hvilke(n) dyreart(er) det hidrører fra (*).

Maksimumsgrænser for indhold af fedtstoffer og af bindevæv for ingredienser, der betegnes med kategorien »...kød«:

Art	Fedtstoffer (%)	Bindevæv ⁽¹⁾ (%)
Pattedyr (undtagen kanin og svin) og blandinger af forskellige arter, hvoraf hovedparten er pattedyr	25	25
Svin	30	25
Fugle og kaniner	15	10

⁽¹⁾ Indholdet af bindevæv beregnes ud fra forholdet mellem collagenindholdet og kødproteinindholdet. Collagenindholdet er otte gange større end hydroxyprolinindholdet.

Når disse maksimumsgrænser for fedtstoffer og/eller bindevæv overskrides, og alle andre kriterier for definitionen af »kød« er overholdt, skal indholdet af »kød« følgelig justeres nedad, og ingredienslisten skal, foruden betegnelsen »kød«, omfatte angivelse af fedtindholdet/bindevævsindholdet.

(*) Ved mærkning på engelsk kan i stedet for denne betegnelse anvendes ingrediensens generiske navn for den pågældende dyreart.

(**) Mellemgulv og tyggemuskler er skeletmuskulatur, mens hjerte, tunge, andre muskler i hovedet end tyggemuskler, forknæled, haseled og hale ikke er det.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. marts 2001

om Italiens påtænkte statsstøtte til fordel for Ferriere Nord SpA

(meddelt under nummer K(2001) 1010)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/829/EF, EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 2496/96/EKSF af 18. december 1996 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien ⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 5,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler ⁽²⁾, under hensyn til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

sionen, at de påtænkte at yde en miljøstøtte til EKSF-stålvirksomheden Ferriere Nord SpA i medfør af regionallov nr. 47 af 3. juni 1978, afsnit VI, som ændret ved regionallov nr. 2 af 2. januar 1992 ⁽³⁾, som var blevet godkendt af Kommissionen (brev SG(92) D 18803 af 22. december 1992). Anmeldelsen drejede sig om en investeringsstøtte til et strengstøbningsanlæg og til et nyt valseværk til fremstilling af elektrosvejse stålarmeningsnet.

- (2) Ved brev af 3. juni 1999 underrettede Kommissionen den italienske regering om, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 6, stk. 5, i beslutning 2496/96/EKSF over for ovennævnte støtte og opfordrede den til at fremsætte sine bemærkninger. Beslutningen blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽⁴⁾. Kommissionen opfordrede de interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte.

- (3) Kommissionen modtog bemærkninger fra Ferriere Nord og fra European Independent Steelworks Association (EISA), som den derpå videresendte til den italienske regering med anmodning om eventuelle bemærkninger.

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 19. februar 1999 anmeldte de italienske myndigheder i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2496/96/EKSF til Kommis-

⁽¹⁾ EFT L 338 af 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 39, og EFT C 315 af 4.11.2000, s. 4.

⁽³⁾ I medfør af nævnte lovs artikel 15, stk. 1, bemyndiges den regionale forvaltning til at yde støtte på op til 20 % BSÆ af de støtteberettigede udgifter til industrivirksomheder, der har været i drift i mindst to år, og som agter at iværksætte eller ændre fremstillingsprocesser eller produktionsanlæg med henblik på at nedsikere omfanget af eller nedsætte farerne ved det affald og de emissioner eller den støj, der opstår, eller forbedre arbejdsmiljøet i overensstemmelse med nye standarder i sektorlovgivningen.

⁽⁴⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 39.

Den italienske regerings bemærkninger hertil blev modtaget af Kommissionen ved brev af 24. december 1999.

- (4) Ved brev af 21. juli 2000 underrettede Ferriere Nord Kommissionen om, at den gav afkald på den offentlige støtte for den dels vedkommende, der vedrører EKSF-investeringerne. Ved brev af 25. juli 2000 trak de italienske myndigheder den del af anmeldelsen, der vedrører investeringsstøtte til anlæg til fremstilling af EKSF-varer, tilbage, samtidig med at de bekræftede den del af anmeldelsen, der vedrører investeringsstøtte til anlægget til fremstilling af elektrosvejsede armeringsnet.
- (5) Ved brev af 14. august 2000 meddelte Kommissionen den italienske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EKSF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for støtten til anlægget til fremstilling af elektrosvejsede net. Beslutningen blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte.
- (6) Kommissionen modtog bemærkninger fra Ferriere Nord og UK Steel Association. Bemærkningerne blev videregivet til Italien med anmodning om eventuelle bemærkninger hertil; disse blev modtaget ved brev af 15. januar 2001.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

- (7) Efter den delvise tilbagetrækning af den i punkt 4 omhandlede anmeldelse vedrører den støtte, nærværende beslutning drejer sig om, et tilskud på 15 % af den del af investeringsudgifterne, der går til det nye anlæg til fremstilling af elektrosvejsede net, som i forhold til traditionelle anlæg undlader koldtrækning. Ifølge den ansøgning, Ferriere Nord indgav til de italienske myndigheder den 27. marts 1996, skulle anlægget være færdigt i marts 1998. De støtteberettigede udgifter andrager 11 mia. ITL (5,68 mio. EUR), og støtten er på 1 650 mio. ITL (852 154 EUR).
- (8) Ferriere Nord er et selskab i koncernen Pittini, og det fremstiller såvel EKSF-jern- og stålvarer (rundstål og valsetråd i stål) som EF-varer (elektrosvejsede armeringsnet til etageadskillelser og vægge, trådnæt til bærende stålbjælker osv.). I 1999 havde virksomheden en omsætning på 408,1 mia. ITL (210,8 mio. EUR), heraf 84 % i Italien, 11 % i Den Europæiske Union og

5 % i resten af verden. Ferriere Nord er en af de største europæiske fabrikker af elektrosvejsede net.

- (9) Det elektrosvejsede armeringsnet er præfabrikerede armeringer, der består af koldtrukne armeringstråde af stål, der er glatte eller profilerede, og som svejdes sammen i rette vinkler, således at de danner et net. Samhandelen i Fællesskabet med svejsede net er betragtelig ⁽²⁾.
- (10) I ovennævnte beslutninger om iværksættelse af proceduren anlagde Kommissionen den betragtning, at det nye valseværk hovedsagelig var beregnet på at skabe eller erstatte produktionskapacitet i virksomheden Ferriere Nord for fremstilling af elektrosvejsede net og at nedskære det antal af arbejdsopgaver, som er nødvendige for at opnå det færdige produkt i forhold til det gamle anlæg. Der er tale om et helt nyt anlæg, hvis fremmeste formål består i fremstilling af elektrosvejsede net ifølge mere konkurrencedygtige fremgangsmåder. Kommissionen har derfor konkluderet, at investeringsvirkninger for arbejdsvilkårene eller miljøet synes at være ganske underordnede, og den har gjort opmærksom på, at de italienske myndigheder ikke på nogen måde har godtgjort, at hovedformålet med det nye anlæg var miljøbeskyttelse eller forbedring af arbejdsvilkårene.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEDE PARTER

- (11) Ved brev af 5. november 1999 hævdede virksomheden Ferriere Nord SpA, at investeringen vedrørende et nyt valseanlæg ikke skulle ses i lyset af EKSF-reglerne, eftersom elektrosvejsede net er en vare, der ikke falder inden for EKSF-traktatens anvendelsesområde, men i lyset af EF-traktaten. De øvrige argumenter, der anførtes af Ferriere Nord SpA var stort set mage til dem, de italienske myndigheder anførte i brev af 13. august 1999 (jf. betragtning 18-20).
- (12) Ved brev af 4. november 1999 erklærede European Independent Steelworks Association (EISA), at virksomheden tidligere havde foretaget omfattende investeringer med henblik på fremstilling af elektrosvejsede net med høj smidighed (en ikke-EKSF-vare), at efterspørgslen efter varen var i stigning, at der ikke var overkapacitet i sektoren, og at den pågældende vare var af væsentlig betydning for byggeindustrien, særlig i områder, hvor der ofte forekommer jordskælv. Også EISA fandt, at investeringerne ville få stærke positive virkninger for miljøbeskyttelsen.

⁽¹⁾ EFT C 315 af 4.11.2000, s. 4.

⁽²⁾ Jf. Kommissionens beslutning 89/515/EØF af 2. august 1989 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 85 (IV/31.533 — Armeringsnet) (EFT L 260 af 6.9.1989, s. 1).

- (13) I brev af 10. november 2000 erklærede Ferriere Nord, at der foretages en klar fysisk (¹), industriel, fremstillingsmæssig, teknologisk og forretningsmæssig adskillelse mellem EKSF-fremstillingsanlægene og det nye industrianlæg til fremstilling af elektrosvejsede net, og den understregede, at der sondres skarpt økonomisk og regnskabsmæssigt mellem EKSF-investeringer og EF-investeringer. Med hensyn til støttens forenelighed med stålstøttereglerne anførte Ferriere Nord, at det gamle anlæg til fremstilling af elektrosvejsede net var bygget i 1970'erne, og at det, da det arbejdede med konventionel koldtrækning, retning, skæring og samling ved elektrosvejsning, var årsag til store miljøforureningsproblemer. Selskabet hævdede, at for at kunne løse disse problemer helt havde det udtænkt og bygget et nyskabende pilotanlæg med en original fremstillingsproces, der er enestående i sin art i Europa.
- (14) Den forurening, det nye anlæg forårsager, ligger angiveligt under de grænser, der er fastsat i lovdekret nr. 372 af 4. august 1999, der i national ret gennemfører Rådets direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrivirksomhed. Den nye produktionsproces indebærer angiveligt følgende miljøforbedringer:

Miljøpåvirkning: gammelt anlæg	Lovfæstede grænseværdier	Miljøpåvirkning: nyt anlæg
Røg og støv i luften: 14 mg/m ³ Jernoxidstøv blandet med stearat: 3 100 t pr. år	Støv: 10 mg/Nm ³	Røg og støv i luften: ingen Jernoxidaffald blandet med stearat: intet
Støj på arbejdspladsen: 97 dBA	Støjgrænse: 85 dBA	Støj på arbejdspladsen: 85 dBA
Støj ved anlæggets udkant i industriområdet: 80 dBA	Støjgrænse: 70 dBA	Støj ved anlæggets udkant i industriområdet: 70 dBA

- (15) Ifølge virksomheden Ferriere Nord udelukker EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse (EFT C 72 af 1994) kun, at der kan tillades investeringer til nye anlæg, der ikke forbedrer miljøniveauet. Forbedrer den nye investering derimod miljøniveauet, bliver støtten lovlig, om end kun for de udgifters vedkommende, hvis formål er dette (punkt 3.2.1, s. 6). Virksomheden påstår, at regionen allerede har erklæret udgifterne i forbindelse med strukturarbejder og særlige anlæg i virksomheden (9 000 mio. ITL) for ikke-støtteberettigede, medens de øvrige 11 000 mio. ITL angiveligt udgør den miljømæssige del af udgifterne til virkeliggørelse af anlægget.

under alle omstændigheder ikke bør tillades, da formålet med investeringen er klart økonomisk.

IV. ITALIENS BEMÆRKNINGER

- (16) For så vidt angår støtteintensiteten, hævder Ferriere Nord, at tilskuddet på 1 650 mio. ITL udgør 15 % af de støtteberettigede udgifter, hvilket er langt under den højeste tilladte værdi for støtte, der skal tilskynde til at gå videre end de retligt forpligtende miljøstandarder, eller for støtte, der ydes i mangel af sådanne standarder.
- (17) Ved brev af 4. december 2000 hævdede UK Iron and Steel Association, at den pågældende støtte skal vurderes på grundlag af EKSF-reglerne, idet der foretages en nøje retlig og regnskabsmæssig sontring mellem EF-virksomhed og EKSF-virksomhed, idet det tilføjes, at støtten
- (18) De italienske myndigheder anførte i skrivelse af 3. august 1999, at det nye valseværk fremstiller elektrosvejsede net, som er en vare, der falder inden for EKSF-traktatens anvendelsesområde, og at investeringen i forbindelse med nævnte nye valseværk ikke blot tager sigte på at nedsætte støjen, men også og især på at nedsætte mængden af arbejdsaffald, der består af jernoxidstøv (ca. 3 000 t pr. år).
- (19) De italienske myndigheder hævdede desuden, at den mindre udsættelse af personalet for støj svarer til én af målsætningerne for fællesskabspolitikken på miljøområdet i henhold til EF-traktatens artikel 174, nemlig beskyttelse af menneskers sundhed. De anfører, at ifølge tabel 12 i programmet for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling (²) »må ingen person udsættes for støjniveauer, der bringer sundheden og livskvaliteten i fare«, og de hævdede endvidere, at forekomsten af et rådsdirektiv om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet (³) ikke indebærer, at foranstaltninger til fordel for arbejdstagerne ikke er miljøforanstaltninger.

(¹) Det nye anlæg befinder sig i et industriområde, der ligger for sig selv og har egne indgange for modtagelse af råstoffer (valsetråd i ruller) og udgange for de færdige varer (elektrosvejsede net).

(²) Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 1. februar 1993 om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling (EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1).

(³) Rådets direktiv 86/188/EØF af 12. maj 1986 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet (EFT L 137 af 24.5.1986, s. 28).

- (20) For så vidt angår støttens forenelighed med fællesskabsreglerne, hævdede de italienske myndigheder, at foranstaltningen er i overensstemmelse med punkt 3.2.1 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse, eftersom det nye anlæg ikke skal skabe eller erstatte produktionskapacitet i forhold til de gamle anlæg, men udelukkende bane vejen for en nyskabende fremstillingsproces, som nedsætter støjniveauet væsentligt og fjerner affaldet i form af oxidstøv; endvidere skulle regionen Friuli-Venezia Giulia allerede have sørget for at udelukke en del af udgifterne (vedrørende strukturarbejder og almindelige anlæg) fra de samlede støtteberettigede udgifter.
- (21) Endelig hævdede de italienske myndigheder i brev af 17. november 1999 og 26. april 2000, at støtte til kvalitativ forbedring af arbejdsmiljøet betragtes som tilladelig i henhold til det ved regionallov nr. 47/78 indførte program, der er godkendt af Kommissionen.
- (22) De italienske myndigheder har ikke fremsat bemærkninger til den i betragtning 5 omhandlede beslutning om iværksættelse af proceduren efter EF-traktatens artikel 88. I brev af 15. januar 2001 nøjes de med at fremsætte bemærkninger til bemærkningerne fra UK Iron Steel Association, idet de bliver ved at påstå, at støtten skal vurderes på grundlag af EF-traktaten.
- V. VURDERING AF STØTTEN**
- (23) Ferriere Nord er en »virksomhed«, som omhandlet i EKSF-traktatens artikel 80, eftersom den fremstiller varer, der er opført i nævnte traktats bilag I; Kommissionen har dog i beslutning 1999/720/EF, EKSF af 8. juli 1999 om den statsstøtte, som Tyskland havde ydet til Gröditzer Stahlwerke GmbH og dets datterselskab Walzwerk Burg GmbH ⁽¹⁾ erkendt, at »under visse omstændigheder kan EF-traktaten dog finde anvendelse i forbindelse med støtte til aktiviteter uden for EKSF i en virksomhed, hvor de begunstigede aktiviteter er klart adskilte fra EKSF-aktiviteterne«.
- (24) Elektrosvejsede net er en vare, der henhører under anvendelsesområdet for bilag I i EKSF-traktaten.
- (25) I den foreliggende sag skal Kommissionen bemærke, at selv om virksomheden Ferriere Nord SpA er en enkeltvirksomhed, der ikke fører særskilt regnskab for sine forskellige aktiviteter ⁽²⁾, består den støttede investering i et bestemt anlæg, der klart kan udpeges, og som er fysisk adskilt fra resten af den fabrik, der fremstiller EKSF-varer. De varer, der fremstilles i dette anlæg er varer, der har et senere fremstillingsforløb i forhold til EKSF-varerne, og de hører til et marked, der er klart adskilt fra disse (se betragtning 9).
- (26) Kommissionen finder derfor i overensstemmelse med ovennævnte beslutning 1999/720/EF, EKSF (se betragtning 23), at der ikke er nogen fare for, at støtten kan fremme EKSF-aktiviteterne i Ferriere Nord SpA, og den må derfor vurderes i lyset af EF-traktatens bestemmelser.
- (27) Tilskuddet udgør statsstøtte, som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, eftersom den styrker den stilling Ferriere Nord indtager i forhold til andre konkurrenter på Fællesskabets marked. Med hensyn til dens forenelighed med fællesmarkedet, gælder følgende betragtninger.
- (28) Når Kommissionen vurderer nye investeringer, der udviser miljøaspekter, skal den indtage en streng holdning for at hindre, at virksomhederne modtager støtte, der tilsyneladende skal dække miljøudgifter, men som i virkeligheden skal finansiere investeringer, som virksomhederne under alle omstændigheder ville have foretaget. Som anført ovenfor (se betragtning 10), følte Kommissionen sig nødsaget til at indlede proceduren, især på grund af den tvivl den nærede med hensyn til investeringens formål.
- (29) I den forbindelse har det sin rigtighed, at virksomheden Ferriere Nord har hævdet, at de gamle anlæg medførte bestemte problemer, og at den nye investering forbedrer miljø- eller arbejdsvilkårene (se betragtning 13); men virksomhedens blotte erklæring om, at miljøbeskyttelse var hovedformålet med investeringen, kan ikke bortveje Kommissionens tvivl, især i betragtning af, at der er tale om et helt nyt anlæg, der med mere konkurrencedygtige fremgangsmåder i det mindste skal erstatte produktionskapaciteten i Ferriere Nord, der går tilbage til 1970'erne (det nye anlæg til elektrosvejsning udelader i forhold til de traditionelle anlæg koldtrækningsfasen, øger automatiseringen, nedsætter antallet af arbejdsopgaver og bevirker, at der ikke bliver udgifter til bortskaffelse af affald).

⁽¹⁾ EFT L 292 af 13.11.1999, s. 27, betragtning 33.

⁽²⁾ Den regnskabsmæssige adskillelse, selskabet henviser til (se betragtning 13), vedrører kun investeringerne.

(30) Kommissionen finder at, som følge af at der ikke findes bindende miljøstandarder ⁽¹⁾, skulle den påståede omstændighed, at der ved vedtagelsen af beslutningen om at bygge det nye anlæg var taget hensyn til miljøet og den menneskelige sundhed, være fremgået klart af Ferriere Nords interne dokumenter fra den tid, hvor virksomheden i industriel målestok projekterede den af virksomheden skabte prototype inden den investering, støtten går til. Denne omstændighed kunne også fremgå af andet bevismateriale fra den tid, hvor der blev truffet beslutning om at foretage den investering, støtten går til. Hverken de italienske myndigheder eller det pågældende selskab har imidlertid fremlagt sådant bevismateriale på trods af, at Kommissionen havde gjort opmærksom på, at der ikke var tilvejebragt noget bevismateriale i den forbindelse. Kommissionen slutter derfor, at de positive virkninger for arbejdsvilkårene eller miljøet blot udgør nødvendige følger af investeringen, som ikke engang var taget i betragtning, da det blev besluttet at foretage denne.

(31) I den forbindelse skal det anføres, at de nugældende EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse ⁽²⁾ definerer miljøbeskyttelse som »enhver foranstaltning, der tager sigte på at afhjælpe eller forebygge skader på det fysiske miljø eller naturressourcerne« (betragtning 6). Det fastsættes derfor, at investeringer i bygninger, anlæg og udstyr har til formål at nedsætte eller helt fjerne forurening og gener (betragtning 36), og at det kun er de ekstra omkostninger til de yderligere investeringer, der er nødvendige for at opnå de opstillede miljømål, som er støtteberettigede (betragtning 37) ⁽³⁾. Som tidligere nævnt finder Kommissionen, at hovedformålet med Ferriere Nords investering udelukkende er af økonomisk art, og at en hvilken som helst forbedring af miljøet er en nødvendig følge af virksomhedens valg af fremstillingsproces. I øvrigt er det sædvanligt, at et nyt anlæg er mere hensigtsmæssigt ud fra et miljøsynspunkt end et anlæg, der er over 25 år gammelt.

(32) Uanset om man går med til, at miljøbeskyttelse skulle være investeringens hovedformål, kan de italienske myndigheders argument, der går ud på, at støtten skulle være afpasset i forhold til miljøforbedringen, ikke godtages, eftersom den, dersom man ser bort fra strukturarbejderne og de almindelige anlæg, indebærer, at

hele investeringsomkostningen er støtteberettiget. Ifølge de nugældende EF-rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse (betragtning 37) er det »kun de ekstra omkostninger til de yderligere investeringer, der er nødvendige for at opnå de opstillede miljømål, som er støtteberettigede«. Når det er vanskeligt at udskille investeringsomkostningerne til miljøbeskyttelse fra de samlede omkostninger, således som det ifølge virksomheden Ferriere Nord er tilfældet i den foreliggende sag, skal Kommissionen tage en investeringsomkostning i betragtning, der er teknisk sammenlignelig men ikke giver samme miljøbeskyttelse. I den foreliggende sag synes det imidlertid umuligt at beregne denne omkostning, eftersom de begrænsede miljøfordele nemlig er en selvfølgelig del af ovennævnte nyskabende og originale anlæg, og et hvilket som helst andet anlæg for elektro-svejsning, hvor koldtrækningsfasen undgås, ville sikre samme miljøresultater. Desuden er der ikke foretaget noget fradrag for de besparelser, der er opnået ved investeringen (ikke engang for de besparelser, der er opnået ved, at udgifterne til bortskaffelse af affald bortfalder). Støtten kan derfor ikke anses for at være i overensstemmelse med de nugældende EF-bestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

(33) Med hensyn til de fordele, der er opnået for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed ved nedsættelse af støjniiveauet skal det bemærkes, at disse fordele ikke kan betragtes som henhørende under miljøbeskyttelse, da de hovedsagelig vedrører arbejderbeskyttelse. Selv om de foranstaltninger, der træffes på fabrikker eller i andre produktionsanlæg med henblik på at forbedre sikkerheden eller sundheden, afgjort er vigtige og muligvis kan være berettigede til visse former for støtte ⁽⁴⁾, ser det i den foreliggende sag ud til, at fordelene for arbejdstagernes sundhed og sikkerhed kun er en underordnet følge af en produktionsinvestering, der under alle omstændigheder ville være blevet foretaget, og som derfor ikke forekommer berettiget til statsstøtte.

(34) Med hensyn til de italienske myndigheders argument, der går ud på, at ordningen skulle være godkendt af Kommissionen, skal Kommissionen anføre, at der som led i den godkendte ordning kan ydes støtte til at fremme overholdelsen af nye miljøstandarder i sektorlovgivningen (se fodnote 3). De italienske myndigheder erkendte såvel i anmeldelsen som i brevet af 4. maj 2000, at der ikke findes bindende miljøstandarder i lovgivningen. Støtten kan derfor ikke betragtes som en individuel anvendelse af en allerede godkendt ordning.

⁽¹⁾ I modsætning til, hvad selskabet påstår i brev af 10. november 2000 (se betragtning 14), er der ikke foreskrevet bestemte grænser for den slags anlæg.

⁽²⁾ EFT C 37 af 3.2.2001, s. 3. De finder anvendelse på den foreliggende sag i henhold til betragtning 82.

⁽³⁾ Disse kriterier afviger ikke fra dem, der var fastsat i punkt 3.2 i de fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse, der var gældende, dengang Kommissionen besluttede at indlede proceduren (EFT L 72 af 10.3.1994), og som fra deres anvendelsesområde udelukker generelle investeringsomkostninger, der ikke kan henføres til miljøbeskyttelse.

⁽⁴⁾ Betragtning 6 i de nugældende rammebestemmelser for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

- (35) Endelig skal Kommissionen anføre, at det område, hvor investeringen er foretaget, ikke er berettiget til regionalstøtte, og at virksomheden ikke er en SMV. Den pågældende foranstaltning kan derfor ikke være omfattet af nogen af de i EF-traktatens artikel 87 fastsatte undtagelsesbestemmelser.

VI. KONKLUSIONER

- (36) På baggrund af ovenstående betragtninger er den støtte, Italien påtænker at yde til fordel for Ferriere Nord til investeringer i et nyt anlæg til fremstilling af elektro-svejsede net, uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den af Italien påtænkte statsstøtte til fordel for Ferriere Nord SpA til investeringer i et nyt anlæg til fremstilling af elektro-svejsede net på 1 650 mio. ITL er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten kan derfor ikke ydes.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Den efter artikel 6, stk. 5, i beslutning 2496/96/EKSF indledte procedure i forbindelse med støttesag C 35/99 — Italien — Ferriere Nord SpA er afsluttet.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 2001.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. november 2001

om en dispensationsanmodning fra Tyskland i henhold til artikel 8, stk. 2, litra c), i Rådets direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil

(meddelt under nummer K(2001) 3651)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(2001/830/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/40/EF ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 2, litra c), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den dispensationsanmodning, som Tyskland indgav den 7. december 2000, og som Kommissionen modtog den 18. december 2000, indeholder de i artikel 8, stk. 2, litra c), i direktiv 70/156/EØF krævede oplysninger. Anmodningen omhandler fremstilling og montering af hængsler til sidedøre i den bageste sidedel af et motorkøretøj af typen M1.
- (2) De i anmodningen anførte begrundelse, hvorefter sådanne hængsler og deres montering ikke opfylder kravene i det relevante direktiv, nemlig Rådets direktiv 70/387/EØF af 27. juli 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om døre i motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/90/EF ⁽⁴⁾, er korrekt.
- (3) Montering af disse hængsler opfylder nogle supplerende bestemmelser, hvilket viser, at sikkerhedsniveauet svarer til kravene i direktiv 70/387/EØF.

(4) Det pågældende fællesskabsdirektiv vil blive ændret for at tillade fremstilling og montering af sådanne hængsler og sikre kompatibilitet med de tekniske forskrifter i direktiv 70/387/EØF.

(5) Den i denne beslutning fastsatte foranstaltning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling, som er nedsat ved direktiv 70/156/EØF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den anmodning, som Tyskland har indgivet vedrørende dispensation for fremstilling og montering af hængsler til sidedøre og installering af disse i den bageste sidedel i en type motorkøretøjer, imødekommes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. november 2001.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 203 af 10.8.2000, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.8.1970, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 337 af 12.12.1998, s. 29.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. november 2001

om forlængelse af gyldighedsperioden for beslutning 1999/178/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til tekstilprodukter

(meddelt under nummer K(2001) 3680)

(EØS-relevant tekst)

(2001/831/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾, særlig artikel 4 og 6, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at miljømærket kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.
- (2) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1980/2000 skal der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe. En gennemgang af miljømærkekriterierne og af de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til kriterierne, skal finde sted i god tid inden udløbet af gyldighedsperioden for de kriterier, der er specificeret for hver produktgruppe, og skal resultere i et forslag til forlængelse, tilbagetrækning eller revision.
- (3) Med beslutning 1999/178/EF ⁽²⁾ opstillede Kommissionen kriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til tekstilprodukter, der i henhold til artikel 3 udløber den 28. februar 2002.
- (4) Efter en gennemgang viste det sig hensigtsmæssigt at forlænge gyldighedsperioden for definitionen af produktgruppen og miljøkriterierne i uændret form i en periode på atten måneder, således at virksomheder, der har fået

tildelt miljømærket, fortsat kan benytte miljømærket, i alt fald indtil revisionen af beslutning 1999/178/EF er afsluttet.

- (5) Gyldighedsperioden, der er fastsat i artikel 3 i beslutning 1999/178/EF, bør derfor forlænges.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den gyldighedsperiode, der er fastsat i artikel 3 i beslutning 1999/178/EF, for produktgruppedefinitionen og kriterierne for produktgruppen, der er tildelt den administrative kode 016, forlænges frem til den 31. august 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 57 af 5.3.1999, s. 21.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 27. november 2001

om forlængelse af gyldighedsperioden for beslutning 1999/179/EF om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj

(meddelt under nummer K(2001) 3681)

(EØS-relevant tekst)

(2001/832/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾, særlig artikel 4 og 6, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at miljømærket kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.
- (2) I henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 1980/2000 skal der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe. En gennemgang af miljømærkekriterierne og af de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til kriterierne, skal finde sted i god tid inden udløbet af gyldighedsperioden for de kriterier, der er specificeret for hver produktgruppe, og skal resultere i et forslag til forlængelse, tilbagetrækning eller revision.
- (3) Med beslutning 1999/179/EF ⁽²⁾ opstillede Kommissionen kriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj, der i henhold til artikel 3 udløber den 28. februar 2002.
- (4) Efter en gennemgang viste det sig hensigtsmæssigt at forlænge gyldighedsperioden for definitionen af produktgruppen og miljøkriterierne i uændret form i en periode på atten måneder, således at virksomheder, der har fået

tildelt miljømærket, fortsat kan benytte miljømærket, i alt fald indtil revisionen af beslutning 1999/179/EF er afsluttet.

- (5) Gyldighedsperioden, der er fastsat i artikel 3 i beslutning 1999/179/EF, bør derfor forlænges.
- (6) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den gyldighedsperiode, der er fastsat i artikel 3 i beslutning 1999/179/EF, for produktgruppedefinitionen og kriterierne for produktgruppen, der er tildelt den administrative kode 017, forlænges frem til den 31. august 2003.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2001.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 57 af 5.3.1999, s. 31.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 16. november 2001

om ændring af retningslinje ECB/2000/1 om de nationale centralbankers forvaltning af Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver og om den juridiske dokumentation for transaktioner vedrørende Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver

(ECB/2001/12)

(2001/833/EF)

STYRELSESRADET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK
HAR —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 2, tredje led, samt artikel 3.1, tredje led, og artikel 12.1, 14.3 og 30.6 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »statuten«), og

Artikel 1

Fodnote 1 til bilag 1 til retningslinje ECB/2000/1 erstattes af følgende:

»Teksten i dette bilag er i original udfærdiget på engelsk, fransk, italiensk, portugisisk, spansk og tysk og indgår i rammeaftaler, som foreligger på engelsk, fransk, italiensk, portugisisk, spansk og tysk. Oversættelsen af dette bilag til andre sprog tjener udelukkende som illustration og er ikke juridisk bindende.«

ud fra følgende betragtninger:

(1) I følge retningslinje ECB/2000/1 af 3. februar 2000 om de nationale centralbankers forvaltning af Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver samt den juridiske dokumentation for transaktioner vedrørende Den Europæiske Centralbanks valutareserveaktiver ⁽¹⁾, som ændret ved retningslinje ECB/2001/5 ⁽²⁾, udfører centralbanken i hver af de deltagende medlemsstater transaktioner vedrørende Den Europæiske Centralbanks (ECB) valutareserveaktiver som befuldmægtiget for ECB.

Artikel 2

Bilag 3 til retningslinje ECB/2000/1 erstattes af følgende:

»BILAG 3

Standardaftaler for transaktioner mod sikkerhedsstillelse og over-the-counter derivatoperationer

1. Alle transaktioner mod sikkerhedsstillelse vedrørende ECB's valutareserveaktiver omfattende genkøbsforretninger, omvendte genkøbsforretninger, buy/sell-back forretninger, sell/buy-back forretninger dokumenteres i henhold til de følgende standardaftaler i en form, der fra tid til anden kan godkendes eller ændres af ECB; for modparter etableret eller registreret i henhold til lov inden for Den Europæiske Unions retssystemer og i henhold til schweizisk lov, FBE Master Agreement for Financial Transactions; for modparter etableret eller registreret i henhold til lov i retssystemer uden for Den Europæiske Union, Schweiz og USA, »TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement, 2000 version«; og for modparter etableret eller registreret i henhold til amerikansk forbundslov eller enkeltstatslov, »The Bond Market Association Master Repurchase Agreement«.

(2) Efter ECB's opfattelse er rammeaftalen for finansielle transaktioner (Master Agreement for Financial Transactions), som har tilslutning fra the Banking Federation of the European Union, i samarbejde med the European Savings Banks Group og the European Association of Cooperative Banks, en hensigtsmæssig rammeaftale for alle transaktioner mod sikkerhedsstillelse vedrørende ECB's valutareserveaktiver omfattende genkøbsforretninger, omvendte genkøbsforretninger, buy/sell-back forretninger, sell/buy-back forretninger med modparter etableret eller registreret i henhold til lov inden for retssystemerne i Den Europæiske Union og Schweiz.

(3) I overensstemmelse med statuttens artikel 12.1 og 14.3 udgør retningslinjer fastsat af ECB en integrerende del af fællesskabslovgivningen —

⁽¹⁾ EFT L 207 af 17.8.2000, s. 24.

⁽²⁾ EFT L 190 af 12.7.2001, s. 26.

2. Alle over-the-counter derivatoperativer vedrørende ECB's valutareserveaktiver dokumenteres i henhold til de følgende standardaftaler i en form, der fra tid til anden kan godkendes eller ændres af ECB; for modparter etableret eller registreret i henhold til fransk lov, »Convention-cadre relative aux opérations de marché à terme«; for modparter etableret eller registreret i henhold til tysk lov, »Rahmenvertrag für Finanztermingeschäfte«; for modparter etableret eller registreret i henhold til lov i et retssystem bortset fra Frankrig, Tyskland og USA, »1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement« (Multicurrency — cross-border, English law version); og for modparter etableret eller registreret i henhold til amerikansk forbundslov eller enkeltstatslov, »1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement« (Multi-currency — cross-border, New York law version).«

Artikel 3

Afsluttende bestemmelser

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Denne retningslinje træder i kraft den 23. november 2001.

Denne retningslinje offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. november 2001.

På vegne af Styrelsesrådet for ECB

Willem F. DUISENBERG